

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Προς Κορινθίους Β' 4, 6 – 15

Αρχαίο Κείμενο

6 Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψει, ὃς ἐλάμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς ἰνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἢ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στένοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, 9 διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἔκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, 10 πάντοτε τῆν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἢ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῆ.
11 ἀεὶ τὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἢ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῆ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἢ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ τετραμμένον, ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, 14 εἰδότες ὅτι ὁ εἰείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἔτερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ τὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἢ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τῶν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τῶν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

6 Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς που εἶπε: «μέσα ἀπὸ το σκοτάδι να λάμψει το φως», αὐτὸς ἐλάμψε μέσα στις καρδιές μας καὶ μας φώτισε να γνωρίσουμε τὴ δόξα του στο πρόσωπο του Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Ἀλλὰ εμεῖς που ἔχουμε αὐτὸν τὸ θησαυρὸ εἴμαστε σαν πήλινα δοχεῖα, ὥστε να γίνεται φανερό πως ἡ υπερβολικὴ ἀξία του θησαυροῦ αὐτοῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ὄχι ἀπὸ μας. 8 Ἀν καὶ μας πιέζουν ἀπὸ παντοῦ, δε μας καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σε ἀδιέξοδο, ὁμως δεν ἀπελπιζόμαστε. 9 Μας καταδιώκουν, ὁ Θεὸς ὁμως δεν μας εγκαταλείπει. Μας ρίχνουν κάτω, μα δε χάνουμε τὸν αγώνα. 10 Συνεχῶς υποφέρουμε σωματικὰ μετέχοντας ἔτσι στο θάνατο του Ἰησοῦ Χριστοῦ, για να φανερωθεῖ στο πρόσωπό μας ἡ ζωὴ του ἀναστημένου Ἰησοῦ. 11 Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί, ἀλλὰ ἐκθέτουμε συνεχῶς τὸν εαυτὸ μας στο θάνατο για χάρη του Ἰησοῦ, ὥστε να φανερωθεῖ στο θνητὸ μας σῶμα ἡ ζωὴ του Ἰησοῦ. 12 Ἐτσι, ἐμᾶς μας ἀπειλεῖ συνεχῶς ὁ θάνατος, ἐνῶ εσεῖς κερδίζετε τὴ ζωὴ. 13 Ἐχουμε, λοιπόν, τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη στο Θεὸ, που ἀναφέρει ἡ Γραφή: Ἐμπιστεύτηκα τὸν εαυτὸ μου στο Θεὸ, γι' αὐτὸ μίλησα. Κι εμεῖς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στο Θεὸ, γι' αὐτὸ καὶ κηρύττουμε. 14 Ξέρουμε ὅτι ὁ Θεὸς, που ἀνέστησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ, θα ἀναστήσει καὶ ἐμᾶς δια του Ἰησοῦ καὶ θα μας παρουσιάσει μπροστὰ του μαζί σας. 15 Ὅλα, λοιπόν, γίνονται για σας. Ἐτσι, ὅσο πιο πολλοὶ δεχτοῦν τὴ χάρη τόσο πιο μεγάλη θα εἶναι ἡ ευχαριστία καὶ ἡ δοξολογία πρὸς τὸ Θεὸ.

Λόγοι Ἁγίων Πατέρων για τὴν ἐλεημοσύνη

Εαν εμεῖς δεν ἐλεοῦμε τὸν εαυτὸ μας, ποιος θα μας ἐλεήσει; Ἐλέησε τὸν πλησίον σου καὶ τότε θα ἐλεηθεῖς καὶ συ ἀπὸ τὸ Θεὸ. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι πολὺ μεγαλύτερη θυσία καὶ ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ ἀπὸ τὴ νηστεία καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλες ἀρετὲς, μόνο ἀν γίνεται ἀπὸ δίκαιο κόπο καὶ κέρδος, καὶ ἀν εἶναι καθαρὴ ἀπὸ κάθε πλεονεξία, ἀρπαγὴ καὶ ἐκβιασμό.
(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

Δεν ἐλέησες, δεν θα ἐλεηθεῖς. Δεν ἀνοίξεις πόρτα, θα ἐκδιωχθεῖς ἀπὸ τὴ βασιλεία. Δεν ἔδωσες ψωμί, δεν θα πάρεις τὴν αἰώνια ζωὴ.
(Μέγας Βασίλειος)

Ἀληθινὸς ἐλεήμων δεν εἶναι ὅποιος δίνει με τὴ θέληση του ἀπὸ τὰ περισσεύματά του, ἀλλ' ὅποιος συγχωρεῖ ἐκείνους που του ἀρπάζουν τὰ ἀπαραίτητα. (Ὅσιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ - Λουκά Κεφ. 17, 12 – 19

Αρχαίο Κείμενο

12 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τῖνα κώμην ἀπηνίησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἕστησαν πόρρωθεν, 13 καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἐπιδείξατέ ἐαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἔβενετο ἐν τῷ ὑπάτειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. 15 εἰς δὲ ἕξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μετ' ἄλλης δοξάζων τὸν θεόν, 16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. 17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἔννεα ποῦ; 18 οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέφαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλοτένης οὗτος; 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀναστὰς πορεύου· ἢ πῶς σου σέσωκέ σε.

Μετάφραση

12 Εκείνο τον καιρό, καθώς έμπαινε ο Ιησούς σ' ένα χωριό, τον συνάντησαν δέκα λεπροί άντρες, που στάθηκαν μακριά του 13 και του φώναζαν δυνατά: «Ιησού, αφέντη, ελέησέ μας!» 14 Βλέποντάς τους εκείνος τους είπε: «Πηγαίνετε να σας εξετάσουν οι ιερείς». Και καθώς πήγαιναν, καθαρίστηκαν από τη λέπρα. 15 Ένας απ' αυτούς, όταν είδε ότι θεραπεύτηκε, γύρισε δοξάζοντας με δυνατή φωνή το Θεό, 16 έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του Ιησού και τον ευχαρίστησε. Κι αυτός ήταν Σαμαρείτης. 17 Ο Ιησούς τότε είπε: «Δε θεραπεύτηκαν και οι δέκα; Οι άλλοι εννιά πού είναι; 18 Κανένας τους δε βρέθηκε να γυρίσει να δοξάσει το Θεό παρά μόνο αυτός ο αλλοεθνής;» 19 Του είπε τότε: «Σήκω και πήγαινε στο καλό· η πίστη σου σε έσωσε».

Λόγος Αββά Ισαάκ του Σύρου, «Οι Εντολές του Κυρίου»

Όλες τις εντολές του Θεού πρέπει να τις εφαρμόζει ο χριστιανός, και να μην κάνει διάκριση σε μικρές και σε μεγάλες. Γιατί όλες μας τις έδωσε ο Χριστός για τη σωτηρία μας. Αν μερικές ήσαν περιττές, δεν θα μας τις έδινε καθόλου. Για να μας τις δώσει, σημαίνει ότι πρέπει να τις εφαρμόζουμε όλες, χωρίς εξαίρεση. Και να μην λέμε: «αυτή ή εκείνη δεν είναι και τόσο σπουδαία». Λένε μερικοί π.χ. «ένα ψεματάκι δεν είναι μεγάλη αμαρτία». Όχι, είναι αμαρτία όπως και οι άλλες, γιατί ο Χριστός είπε ότι Αυτός είναι η Αλήθεια, επομένως απαγορεύεται σ' αυτούς που θέλουν να Του μοιάσουν κάθε ψέμα μικρό ή μεγάλο. Ο σκοπός για τον οποίον ήρθε ο Χριστός στον κόσμο είναι να μας σώσει, αφού πρώτα καθαρίσει την ψυχή μας από κάθε αμαρτία και να βγάλει από μέσα μας την κακία που κατατρώνει την ψυχή και της αφαιρεί την ουράνια ομορφιά. Με τις εντολές του ο Θεός θέλει να επαναφέρει την ψυχή μας στην αρχαία κατάσταση της, τότε που ήταν αγνή και καθαρή, όπως βγήκε από τα χέρια Του κατά την ώρα της δημιουργίας.

Όποιος προσπαθεί να εφαρμόσει στη ζωή του τις εντολές του Χριστού, Αυτός πραγματικά τον αγαπά, όπως είπε ο ίδιος: «ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνος ἔστιν ὁ ἀγαπῶν με» και θα τον δοξάσω μια μέρα, στη Δεύτερη Παρουσία μου. Τις εντολές του Θεού πρέπει να τις εφαρμόζουμε όχι για τον φόβο της κολάσεως ούτε περιμένοντας κάποια αμοιβή, αλλά μόνο από αγάπη προς τον ίδιο τον Θεό. Αν εφαρμόζουμε στη ζωή μας τις εντολές του Κυρίου, θα βλέπουν οι άνθρωποι τα καλά μας έργα και θα δοξάζεται ο Επουράνιος Πατέρας μας. Οι εντολές του Θεού δεν είναι βαριές γι' αυτούς που αγαπούν τον Θεό, όπως βεβαίωσε ο ίδιος ο Κύριος λέγοντας: «ὁ τὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν». Αυτός που καταργεί και την παραμικρή εντολή του Χριστού, θα ονομαστεί ελάχιστος στην Βασιλεία των Ουρανών. Οι εντολές του Θεού είναι γιατρικά που δόθηκαν απ' Αυτόν για να θεραπεύσουμε τα πάθη της ψυχής μας.